

KONING EN GRONDWET.

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD

VOOR DE GRAAFSCHAP ZUTPHEN.

Dit Blad verschijnt iederen Woensdag morgen. Behalve bij de Uitgevers, worden bestellingen aangenomen door de Agenten de H. H. W. H. STENFERT KROESE, te *Arnhem*, A. TJADEN, te *Deventer*, J. P. v. CAPPELLE, te *Doetinchem*, C. H. WESSER, te *Zevenaar*.

De prijs is per drie maanden, franco per post 85 Cts.; binnen de Stad 70 Cts.

Afzonderlijke nummers 10 Cts.

De prijs der Advertentiën is van een tot vier regels 65 Cts.; voor elken regel meer 15 Cts. behalve 35 Cts. zegelregt voor elke plaatsing.

Advertentiën en ingezonden stukken dienen uiterlijk Dingsdagmorgen aan de drukkerij te zijn. In spoedvereischende gevallen gelieve men regtstreeks aan den drukker W. BECKING te *Doesborgh*, te adresseren.

Uitgevers: J. SCHOONMAN, te *Zutphen* en W. BECKING, te *Doesborgh*.

13 FEBRUARIJ 1861.

Het zal onzen lezers gewis bekend zijn, dat de wet op de Regterlijke Organisatie onlangs door de Tweede Kamer is aangenomen. Die zaak was reeds ongeveer tien jaren aanhangig, en verschillende ingediende ontwerpen werden in dien tusschentijd verworpen. Wij achten het van minder belang voor onze lezers omtrent deze zaak in bijzonderheden te treden; doch des te meer om in 't algemeen opmerkzaam te maken op de voordeelen eener goede regtsbedeeling in den Staat.

Mogelijk zal iemand zeggen: wat heb ik daarmee te maken? ik heb geen plan ooit te procederen, al duurden de processen ook niet zoo lang, en al kostten zij ook niet zooveel geld. Zeer goed! maar wij bedoelen eene goede regtsbedeeling in den Staat en dat is geheel iets anders; de voordeelen daarvan zijn voor een ieder van onberekenbare waarde, al zijn ze hem ook even weinig altijd helder voor den geest, als de voordeelen, die hij heeft door 't genot eener goede gezondheid, die hij eerst regt leert waarden bij gemis.

Er is niets dat voor de welvaart van eenen Staat zoo nadeelig is als de onzekerheid van regt, niets dat de welvaart zoo bevordert, als veiligheid van persoon en eigendom. Wie zal zijne krachten en geestvermogens willen inspannen, tijd en vlijt te koste leggen, zoo hij niet zeker is de vruchten daarvan in veiligheid te zullen kunnen genieten? Men wende slechts het oog naar die landen, waar despotische willekeur over den eigendom en de vrijheid der ingezetenen beschikt, en men zal bespeuren dat, niettegenstaande den natuurlijke rijkdom van den bodem — als Turkije, Italie, enz. — de bewoners niets verder trachten te bereiken dan de middelen om te voorzien in de noodzakelijkste behoeften. — Men wende slechts het oog naar zoodanige landen, waar de justitie zonder veerkracht is: willekeur en geweld zitten er op den zetel; de ambtenaar onderdrukt er straffeloos den minderen man; de sterkere onderdrukt den zwakkere; de oneerlijke benadeelt straffeloos hem die nog eerlijk is bij zulk een zedeloos toestand. De wegen zijn onveilig door benden dieven en struikroovers, gelijk dit tot nu toe in zuidelijk Italie het geval was.

Maar al zijn die uitersten ook niet zoo dadelijk te vreezen: in een beschaafd land moet het gevoel van regtszekerheid heer-

schen, zonder dat heeft geene betrekking in de maatschappij eenige vastheid. Immers hoe zullen zonder deze handel en nijverheid bloeien? Zoodra de minste vrees ontstaat voor de veiligheid, van 't geen men een derde moet toevertrouwen, is alle krediet, alle handel gedrukt, ja vernietigd. Het gevoel van zekerheid van regt doet kapitalen in omloop komen en produktief worden, en opent alzoo onuitputtelijke bronnen van algemeene welvaart. Maar er is meer: hebben de ingezetenen van eenen staat de zekerheid, dat de wet wordt gehandhaafd, de misdaad gestraft of voorgekomen, en is daarmee veiligheid van persoon en goederen geboren: zij zullen er op bedacht zijn zich de middelen te verschaffen, om ook andere dan dierlijke behoeften te vervullen, en zoodoende zullen zij in zedelijke waarde stijgen. De meerdere inspanning hunner krachten, hun edeler doel geeft hun reeds een hooger zedelijk standpunt. Het vrij en veilig maken van den arbeid en hare vruchten is de eerste bron, wat men er ook tegen inbrengen moge, van alle volksge-luk. Regtszekerheid is de eerste voorwaarde daartoe; zij moet zich uitstrekken over allen, ook over de geringsten. Heeft die dan tot dusverre ontbroken, zoodat er eene nieuwe wet noodig was? geenszins; maar kostbaarheid en omslagtigheid waren tot dusverre in de wetgeving gebreken, welke eerlang grootelijks zullen verholpen zijn.

OVERZICHT DER POLITIEKE BERICHTEN. BUITENLAND.

Het meest vermeldingwaardige dat de politieke berichten sedert hebben opgeleverd, zijn de troonreden in Frankrijk en in Engeland, door het hoofd van den Staat uitgesproken. Men heeft er uit meenen te zien, dat men althans den oorlog wil vermijden; Engeland is ook blijkens de troonrede van Koningin Victoria wat ombrageux, omtrent het voortdurend bezetten van Syrie door Fransche troepen, maar de mogendheden zullen eerlang op dat punt over 't al of niet verder noodzakelijke daarvan beslissen wenscht Engeland, en Frankrijk zal zich aan die beslissing houden. Keizer Napoleon heeft in zijne troonrede dui-

delijk doen uitkomen, dat hij zich geenszins aan de liberale partij zal aansluiten. Inderdaad die partij grenst in Frankrijk aan de reactionnaire, en de Keizer meent nog meer steunt te hebben in het democratische beginsel, waaruit het Keizerschap geboren is.

Wat de atmosfeer der vertegenwoordigingszalen betreft, heeft Pruisen dezer dagen een verblijvend verschijnsel opgeleverd. De Koning heeft in den vasten kring, die Z. M. met betrekking tot zijne regering zich getrokken heeft, eene demonstratie aanschouwd, die noch Z. M., noch de jonker-partij bijzonder zal naar den zin geweest zijn; ook de Ministers schenen er een weinig meê verlegen. Het wenschelijke der Italiaansche eenheid, althans geresumeerd tot het al of niet gemeenschappelijk rugsteunen van Oostenrijk in 't bezit van Venetie, werd met meerderheid van stemmen in 't adres aan Z. M. plegtig uitgesproken, en daarmede een geduchte slag toegebracht aan het zoogenaamd Goddelijke regt, aan den geest van reactie, die steeds in Pruisen en elders blind is voor 't verledene en voor de toekomst beide, en die vorsten en naties in 't ongeluk stort. Ongetwijfeld zal dit feit in Frankrijk goeden indruk maken, want dat hoog-legitimistische is den Keizer, zoowel in als buiten Frankrijk een doorn in 't oog; zelfs werd er in de dagbladen in dat rijk van den Koning van Pruisen, zoo en passant, reeds gesproken, als van den Keurvorst van Brandenburg. De Keurvorst van Brandenburg namelijk, wij behoeven het onzen lezers naauwelijks te herinneren, benoemde zich zelve in 1701 tot Koning van Pruisen, na eerst zijne staten te hebben uitgebreid op onderscheidene, en niet altijd Goddelijke wijzen.

In 't algemeen, wil men, zou de verstandhouding tusschen de mogendheden, hoewel er in de troonreden niet bijzonder op gedrukt is, niet van een verontrustenden aard zijn; ook met betrekking tot het Holsteinsche vraagstuk, hoewel de Bondsvergadering bij meerderheid heeft verklaard, dat Pruisen zich niet alleen het regt van Holstein op Sleeswijk moet voorbehouden, maar dit regt behoort te waarborgen.

Omtrent Gaëta zijn berigten in omloop geweest van eene capitulatie; er heeft echter slechts een wapenstilstand plaats gehad. De Koning schijnt het nog niet op te willen geven. Ook Garibaldi schijnt het denkbeeld niet te willen opgeven om, althans in Hongarije, Oostenrijk wat te doen te geven, opdat de Italianen zich des te gemakkelijker van Venetie zouden kunnen meester maken; hij heeft zijne verstrooide vrijwilligers weder opgeroepen, zooveel is zeker, tegen het voorjaar.

In Warschau worden vele vaderlandlievende wervers voor een Poolsch legioen in hechtenis genomen.

Uit Nieuw-York heeft men berigten gehad, dat er nog steeds vele maatregelen worden genomen om gewapenderhand, van weerszijden te kunnen te werk gaan; intusschen zijn er te Washington verscheidene deputaties aangekomen, om tot verzoenende maatregelen te raden, en velen gelooven, dat alle hoop op verzoening, onder zekere voorwaarden, niet verloren is, en dat dus de tot dusverre zoo krachtige Unie noch niet als uiteengevallen moet beschouwd worden.

De Koning van Pruisen is buitengewoon ridder van den Kousenband geworden; een speciaal gezantschap zal zich deswege naar Berlijn begeven.

BINNENLAND.

Den 9 Februarij is Z. M. onzen geëerbiedigden Koning van zijne reis te 's Hage teruggekomen. Men heeft er algemeen prijs opgesteld Z. M. regt feestelijk te ontvangen. Het stationsgebouw was versierd, en langs den weg van daar naar het paleis waren overal vlaggen uitgestoken. Z. M. is aan 't station door H. D. Commissaris in de Pro-

vincie, den Heer van der Heim ontvangen en door den Heer Withuijs aan 't hoofd van eene eerewacht te voet verwelkomd. Z. M. heeft zich, onder het geleide van die eerewacht, en van eene eerewacht te paard, onder bevel van den Heer van Rechteren, en onder een luid vreugdegejuich der menigte, naar zijn paleis begeven.

Aan de station waren ook de Burgemeester der residentie, eene commissie uit den Gemeente-raad, de Hoofdofficieren der Schutterij en van het Garnizoen aanwezig, ten einde Z. M. te begroeten. De Koning heeft den weg van de station naar het paleis in een open rijtuig met zes paarden afgelegd, en van de overgrootte menigte, die langs den weg geschaard was, de meest ondubbelzinnige blijken van dankbaarheid voor de zelfs met levensgevaar, betoonde hulpvaardigheid genoten. De vensters der woningen waren met belangstellende aanschouwers bezet, en menig vreemdeling, die van deze terugkomst getuige is geweest, heeft zich daarbij eenig denkbeeld kunnen vormen van den band, die thans het huis van Oranje aan Nederland verbindt.

Verblijvend is de deelneming van het buitenland in het lot van zoo vele ongelukkigen door den watersnood. Schier van alle zijden leest men berigten van inzamelingen van vele en goede giften.

Ten einde aan de ongelukkigen door de overstromingen in Nederland te hulp te komen, heeft thans de *Cercle de la librairie* te Parijs zich bereid verklaard de prijzen te ontvangen, welke de Parijsche boekhandel mogt willen bestemmen voor de groote loterij en tentoonstelling van voorwerpen ten behoeve der ongelukkigen. De secretaris van den Cercle zou de giften in ontvangst nemen, en hoopte Maandag eene eerste bezending naar 's Hage aan gebroeders Belifante af te zenden.

In het *Journal de Genève* van 22 Jan. komt een brief uit Brussel voor van een ooggetuige der ramp in den Bommerwaard. Bij dat berigt, waarin veel waarheid, maar ook veel overdrijving voorkomt, werd ook melding gemaakt van de algemeene opwekking tot weldadigheid in Brussel; het *Journal* laat het door deze woorden volgen: „Het zal wel niet noodig zijn, dat wij thans de banden herinneren, die sedert drie eeuwen Genève en Nederland aan elkander hechten. Wij twijfelen er niet aan, of een groot aantal van onze medeburgers zullen zich beijveren om de roepstem te volgen, die zich ook tot ons rigt, alware het slechts uit dankbaarheid. Dientengevolge ligt van heden af aan eene lijst van inschrijving voor de ongelukkigen door de overstroming in Nederland, in ons bureau bij den Boekhandelaar J. Cherbalien. De ontvangen giften zullen worden overgemaakt aan de centrale commissie, die zich in Nederland heeft gevormd om zoovele ongelukkigen ter hulp te komen.”

En in het nummer van den 29sten, na opname van een brief van den gewonen correspondent in 's Hage, die een getrouw tafereel gaf van de zaak en van de algemeene medewerking tot leniging, berigt de redactie van het *Journal*, dat bij haar reeds zijn ingekomen 3000 fr. uit Genève alleen.

MENGELWERK.

Wij leggen ditmaal ons mengelwerk ter zijde, om het volgende te plaatsen, het kan zijn nut hebben.

De sedert zes en twintig jaren om hare uijen vermaarde *Kamper Courant* heeft ons de eer aangedaan van in haar No. van 31 Januarij l.l. eenige misschien ietwat krasse, maar daarom niet minder nuttige woorden over te nemen, en er over, wij moeten het erkennen, op eene alleszins humane wijze uit te weiden.

Wij weten die beleefdheid niet humaner te beantwoorden, dan door het gansche stuk over te nemen, en er een woord op te laten volgen. Het is van den volgenden inhoud:

„Het schijnt het zwak te zijn van vele HH. Courantenschrijvers

om, zoodra zij hunnen werkring aanvangen, met bijzondere klem de meeningen, handelingen en gedragingen van personen te gispjen. Althans men ziet het, dat wanneer b. v. een oppositieblad wordt opgerigt, de redactie in hare eerste nummers steeds een hevig oppositen toon voert, terwijl later, wanneer het blad zijnen tweeden of derden jaargang aanvangt, die toon al zeer gematigd is, tot het blad eindelijk behoort tot die, zich maar zelden met politiek bemoeijen.

Men ziet het veel, echter sommige bladen maken hierop eene uitzondering, even als er ook wel uitzonderingen zijn op den regel dat zoodra iemand jong is, hij gewoonlijk vol vuur en onbesuisd is, later wordt hij gewoonlijk bedaarder en voorzigtiger, en 't is beter hem maar gerust zijn pad te laten bewandelen; verhindert men hem in zijnen loop, dan komt het welligt van kwaad tot erger.

Zoo meenden wij ook een onzer jeugdige weekblaadjes te moeten behandelen, dat sedert zijn bestaan eenen nog al fellen oppositietoon voert. Maar er zijn gevallen waarin men spreken moet, gevallen, waarop men zou kunnen toepassen; »wie zwijgt, stemt toe.»

In hoeverre wij verplicht zijn te spreken, laten wij over aan de beoordeeling der lezers.

Men leest namelijk in het weekblad Koning en Vaderland No. 3 het volgende:

„Inderdaad de toestand der rivierstreken is zorgwekkend, en in „onze geschiedenis zullen weinige weken opgeteekend staan, als „de eerste weken van het jaar 1861; doch het doet den weldenkenden goed de hulp van alle zijden te zien toestroomen. Men „mag zich intusschen verwonderen, dat er helpers zijn, die lust „gevoelen hun hulpbetoon met frivole versjes te begeleiden.” „Als „altijd hebben Laurillard en anderen bij deze gelegenheid de liefdadigheid verlaagd door eigenbelang bij de weldoeners op te wekken, gerepresenteerd door intekeningslijsten op verzen en andere „prullen, die zodoende verontschuldigen genoeg vinden om in „wereld te verschijnen en onze litteratuur met watersoep te verrijken.”

We gelooven dat: of schrijver is iemand die nimmer eenig geschrift van Ds. Eliza Laurillard gelezen heeft, of schrijver is een pessimist en wel een van de ergste soort.

De redactie keurt het af dat de liefdadigheid verlaagd wordt tot eigenbelang; wij keuren het ook af; maar de redactie van het blad Koning en Vaderland verschilt daarin van ons, dat wij niet zoo zwartgallig zijn om te zeggen dat het uitgeven van verzen geschiedt om het eigenbelang op te wekken.

Wij gelooven niet dat zulks geschiedt om het eigenbelang op te wekken, maar we bekennen wel dat bij sommigen eigenbelang in het spel komt.

Iedereen, die den volkgeest een weinig heeft gadegeslagen, weet dat het Nederlandsche volk zeer weldadig is, maar het volk heeft opwekking, aansporing noodig. Wordt een penningke gevraagd, het volk geeft gaarne. Maar zij die nu gaarne een vers of preek van Ds. Laurillard, Ds. Oosterzee, Ds. ter Haar, Ds. de Keijser of Mr. J. van Lennep (om anderen niet te noemen) in bezit hebben, zouden die toch nemen, al teisterde geen watersnood (of waternood, hoe moet het wezen?) ons Vaderland. Geloof ons, verzen of preken van eenen van Oosterzee, van eenen de Keijser, van eenen Laurillard worden immer met graagte ontvangen. Wanneer zij nu in plaats van zelf een aanzienlijke som voor hunne copijen te ontvangen, die geven aan hun verarmden landgenoot, wordt daardoor aan de maatschappij eene dubbele dienst bewezen, het geld komt in handen van de noodlijdenden, en de geschriften in handen van het volk, dat zeker meer dienst heeft van kernachtige taal als van sterken drank, waaraan oneindig meer geld verkwist wordt.

Wij stemmen met de redactie in: er wordt veel prulwerk uitgegeven, maar dit geschiedt immers iederen dag, en dat nog wel soms heel hoog opgevijseld.

Vervolgens leest men:

„Het bedrag intusschen zal wel door drukloon, papier, enz. worden weggenomen.”

Voorwaar een liefdeloos oordeel. Wij laten de uitgevers over hierop te antwoorden, wij weten dat vele uitgevers het belang der noodlijdenden en dat alleen op het oog hebben.

Wij wenschen dat door ruime intekeningen de HH. Laurillard, van Lennep en anderen de voldoening smaken wel gedaan te hebben, ook door de inspanning hunner hersenen, dat de noodlijdenden veel baat vinden bij de hulp hun door hunne broeders uit andere streken verleend.” *Get.* (Geen Pessimist).

En nu geen twistgeschrijf, maar een enkel woord tot teregtwijging.

Het schijnt het zwak te zijn van vele HH. Courantenlezers, om zoodra zij een nieuw weekblad zien verschijnen, het voor een hevig oppositieblad te houden, ook zonder het goed te lezen. Uitgezonderd één enkele onhandige uitdrukking in 't exordium van 't eerste proefnummer zijn wij nooit fel geweest. Het schijnt verder het zwak te zijn van ouderen van dagen, om

jongelieden zelfs noodeloos te willen waarschuwen voor de dwaasheden, die zij zelven begaan hebben en voor het lot, dat hen zelven getroffen heeft; dat ziet men thans wederom bevestigd in de Kamper Courant. Wij willen echter de herderlijke vermaning niet ongemerkt voorbijgaan, omdat zij tot nuttige gedachtenwisseling aanleiding geeft.

Vooreerst moet de Heer Geen-Pessimist zich aanwennen goed te lezen; wij zeiden niet - dat het uitgeven van verzen geschiedt om het eigenbelang op te wekken; maar dat de liefdadigheid wordt verlaagd door het opwekken van eigenbelang. Zoo slecht te lezen, rikt wel een weinig naar pessimisme.

Het spijt ons dat Laurillard er zich aan geëxposeerd heeft een welverdiende smeer uit de pan onzer indignatie meê te krijgen: zijn versje is heel lief. Wij oordeelden echter zóó optimistisch over de belanglooze Christelijke liefdadigheid onzer landgenooten, dat het een koddigen indruk op ons maakte, toen er al dadelijk weer een jongen kwam met een intekeningslijst. En toch zijn wij Goddank! in staat en bereid bevonden in stilte een penningken bij te dragen tot het groote doel, en willen en zullen het later ook nog eens doen. Dat een goed deel der natie ook zoo 'n indruk kreeg, en wij alzo het gevoelen van zeer velen hebben uitgesproken, bewijst ons onder anderen het getuigenis, in een partikulier schrijven, van een der grootste boekhandelaren in een onzer grootste steden; te weten: dat hem een dozijn intekeningslijsten zonder één enkelen intekenaar teruggekomen waren. Dit regtvaardigt tevens onze woorden: dat de bedoelde uitgaven te zamen genomen te naauwernood hunne aanzienlijke kosten zullen kunnen goed maken. Zijn die woorden liefdeloos?

Weet onze Heer Geen-Pessimist niet, dat in harde woorden soms de meeste liefde schuilt? Wij komen kras op tegen wat wij met bescheidenheid voor eene verkeerdheid houden, en dat is reeds liefde. Wij weten, dat: l'extrême logique est l'extrême folie; dat het ideaal ook in deze niet te bereiken is, en dat vele middelen eene sterke en geldende verdediging vinden in het thans allesvorderende edele doel; maar 't beginsel moeten wij vasthouden, wat men ook zeggen moge. En ook wie verhindert schrijvers en uitgevers zelfs een heel jaar van hun inkomsten aan de noodlijdenden te doen toekomen; zoo ze hun hersens en hunne industrie gratis willen inspannen?

Omdat er overigens dagelijks prulwerk uitkomt; per exempel de Kamper Courant en welligt Koning en Grondwet, (Koning en Vaderland — 't is zeer voornaam, een minderen-man's naam verkeerd te noemen — Koning en Vaderland meenen wij is, in deze dagen van rampen en koninklijke belangstelling, een pleonasmus geworden) is zulks nog geen reden, om nog meer in de wereld te zenden; daarmede gaat nationaal kapitaal te loor, volgens de wetten der staathuishoudkunde.

Juist omdat er dagelijks veel geld aan jenever besteed wordt — wij willen die triviale vergelijking maar eens overnemen — is dat nog immers geen reden, om eene onverhoopte verergering van dat kwaad gering te achten.

Aan wezenlijk vrucht dragende geschriften ook voor 't volk is Goddank bij ons geen gebrek; een liefdadigheidsprodukt wordt meestal onopengesneden terzijde gelegd, men mag het willen bekennen of niet.

Maar wij willen verder zien. Het weldoen, namelijk het geheel belangeloos weldoen moet men niet in den weg zijn; het is eene weldaad voor den weldoener zelven, waarbij men geen triste milieu moet openstellen, want dan lijdt hij eene schade aan zijne ziel, die men hem met den inhoud van 't mooiste vers niet vergoeden kan, om 't even wie 't gemaakt heeft. Hierin zullen alle weldenkenden, die ook nog verder zien dan wat voor oogen is, het met ons eens zijn.

Want eindelijk het epitheton: pessimist en wel van de ergste soort betreft: wij hebben er onder elkander zeer optimistisch hartelijk om gelagchen. Het toeval heeft namelijk gewild, dat het lid der redactie, van wien de bedoelde en deze woorden zijn, juist altijd om zijne optimistische gevoelens in de kam wordt gezeten, en met den naam van optimist betiteld.

Wij moeten verder de geruststelling geven, dat noch Koning en Grondwet, noch de redactie zoo jeugdig zijn, als ze den Heer Geen-pessimist schijnen voor te komen.

En nu, wanneer men grijs begint te worden, mag men op sommige punten wat koppig, ja maniac zelfs zijn; men heeft door ondervinding toch het regt om een goeden raad te geven: geen-liberaal, geen-behoudsman, geen-geloovige, geen-ongeloovige, geen-vijand, geen-vriend zijn negatieve en voor 't minst geen-wezens; wij moeten dus ten slotte den Heer Geen-pessimist in zijn zedelijk belang aanraden voortaan iets positiefs te wezen; dezen welgemeenden raad houde hij ons ten goede. Wij verzekeren hem zeer optimistisch, dat hij er de beste vruchten van plukken zal.

ADVERTENTIE.

VERKOOP

VAN

VASTE GOEDEREN.

Ten overstaan van den Notaris TJEENK WIL-LINK te *Borculo* zullen, ten huize van Mej. de Wed. MARTENS aldaar, op Woensdag den 6 Maart 1861 *ingezet* en 14 dagen later, zijnde den 20 dier maand (dus niet gelijk vroeger is aan-gekondigd in Februarij), telkens des voormiddags om 9 uur, *verkocht* worden:

TWEE HEERENHUIZEN met TUINEN te *Bor-culo*; een TUIN en HOOILAND aldaar, geschikt voor Huisplaats en Bleekerij; het KARMANSPLAATSJE de *VRUGTE* aldaar, groot ongeveer 6 bunders; het BOERENERVE *UDINK* bij *Borculo* aan den grindweg naar *Lochem*, groot ongeveer 16 bun-ders; het BOERENERVE *MENGERINK* onder *Neede* (ook geveild wordende als 2 Karmansplaatsjes) groot ongeveer 21 bunders, (*alles* buiten de Hei-degronden) en verscheiden perceelen TUINGROND, HOOILAND, WEILAND, BOUWLAND en HEIDEGRON-DEN, onder *Borculo*, *Geesteren* en *Neede*.

Inlichting te bekomen bij voornoemden Notaris. Brieven *franco*.

De Notaris J. D. PASTEUR te *Doet-inchem*, zal op Dingsdagen den 19 Fe-bruarij en 5 Maart e. k., telkens des voormiddags ten 12 uur, in het Heeren Logement te *Doetinchem* op hoogen doen inzetten en finaal verkoopen:

Eene **Leerlooijerij**, bestaande in een HUIS en ERF met TUIN, GROOTE SCHUUR en ver-dere gebouwen, KUIPEN enz., alles zeer gunstig gelegen aan den *Ouden IJssel* te *Doetinchem*, Cad. Sectie B. Nos. 229 en 252.

Op *franco* aanvraag zijn inlichtingen te beko-men bij genoemden Notaris.

De Notaris VAN DER DUSSEN, te *Brummen*, zal, Woensdag 20 Februarij 1861, des voormid-dags 10 uren, ten verzoeken en woonhuize van de Erven OCKERSE, te *Dieren*, publiek erfhuisege-wijze verkoopen:

Eenige MEUBILAIRE en andere ROERENDE GOE-DEREN, voornamelijk bestaande in: Kabinet, Se-cretaire, Hoekkastje, Glazenkast, Tafels, Stoelen, Spiegels, Schilderijen, Koper-, Tin-, Blik-, Glas-en Aardewerk, Melk- en Deelgereedschap; Boe-renwagen, 2 lange Karren, 1 Stortkar, Ploeg en Eggen; 1 Bouwpaard, 1 dragtige Koe; een partij Hooi, Stroo, Tababsstokken, Broeiramen, enz.

Voorts de afbraak van eene Bouwschuur, waar-onder: eiken Gebindten, Sporen, Deuren, Plan-ken, Steenen, Pannen, enz.

MARKTBERIGTEN.

AMSTERDAM, den 11 Februarij 1861.

2½ pCt. Nederl.	63½
4 " " "	98½
1½ " Spanje	40½
3 " " binnenl.	46½
3 " Portugal 1856/1859.	45½
5 " Russen 1828/29	101½
5 " " Stiegl. 6e Serie	94½
5 " Oostenrijk Metall.	42½
5 " " National	49½
5 " " Amsterd.	65½

koers van het Geld: Beleening 3, Prolongatie 2½, Disconto 3 pCt.

Prijzen der Coupons: Metall. f 20.05; Dito Nat. f 28.10; Diverse Engelsche per L f 11.75; Eng. Russen L f 11.75; Fransche f 55½; Belg. f 55½; Pruis. f 35; Hamb. Russen f 34; Russen in Z. R. f 34; Papieren R. f —; Poolsche in Fl. f 26½; Napol-sche —; Spaansche f 2.39; Amerikaansche Dollars f — —

ROTTERDAM, den 11 Februarij 1861.

TARWE per last. Zeeuwsche, Vlaamsche en Overm. Jarige f 330. à 390. Dito dito Nieuwe f 240 à 360. Vriesche f 330 à f 390. Roode Bovenl., Gelders en Limb. f 320 à 400. Roode Rijn en Kleefsche f 330 à 410. Roode Pommersche en Mecklenb. f 390 à 450. Roode Holsteinsche en Deensche f 370 à 420. Bonte Pools. f 410 à 440. Witbonte Poolsche f 420 à 460.

ROGGE per last. Zeeuwsche, Vlaams. en Overm. f 165 à 231. Bovenl., Overijssel, Maas en Rijn f 195 à 215. Pommersche en Mecklenb. f 220 à 260. Holsteinsche en Deensche f 200 à 220. Pruisische f 215 à 250. Odessa, Eupatoria, Donau en Turksche f 200 à 230. Russische (gedroogde) f 195 à 230.

HAYER per last. Zeeuwsche en Polder (korte) f 120 à 156. Zeeuwsche en Polder (Voeder) f 60 à 144.

BOEKWEIT per last. Vlaamsche en Belgische f 240 à 245. Steenbergs. en Rozendaals. f 245 à 250. Leursche, Oudenbossche, Oosterh. en Bredasche f 240 à 243. Bovenl., Bossche, Rijn en Maas f 235 à 245. Holsteins. en Deensche f 240 à 250. Fransche f 210 à 225.

GRONINGEN, den 8 Februarij 1861.

72 P. Jarige Tarwe f 13.00 à f 13.25. 66 P. Nieuwe dito f 7.60 à f 8.10 70 P. Dito dito f 8.70 à f 9.10. 66 P. Dito witte f 7.75 à f 8.10 64 P. Nieuwe Rogge f 5.40. 67 P. Dito f 5.60. 73 P. Pruische f 7.65. 64 P. N. Grijze Boekweit f 7.05. 66 P. Dito. f 7.55. 64 P. N. Zw. Z. dito f 6.85. 66 P. Dito f 7.35. 56 P. N. Winter Garst f 5.10. 56 P. Dito f 5.75. 58 P. N. Knobbe Garst f 6.00. 42 P. N. Dikke Haver f 3.55 à f 3.65. 46 P. Dito f 4.15 à f 4.20. 32 P. Witte Voer Haver f 2.40. 36 P. Dito f 2.95 à f 3.00. 36 P. Zw. Voer f 2.90. 40 P. Dito f 3.50. Paardeboonen f 4.50 à f 6.75. Gort (grove) f 9.50 à f 9.75. Dito (puik) f 9.90 à f 10.25. Dito (parel) per 100 N. P. f 13.00 à f 25.00. Koolzaal f 9.00 à f 13.00. Geel Mosterzaad f 0.00 à f 00.00. Raapolie f 39.00. Lijnolie f 29.75. Raapkoeken 1040 stuks f 00.00 à f 00.00. Lijnkoeken 104 stuks f 00.00 à f 00.00.

ARNHEM, den 8 Februarij 1861.

N. Tarwe f 10.30 à 13.70. Rogge f 6.25 à 8.00. Boekweit f 7.00 à 7.65. Garst f 6.00 à 6.40. Z. Haver f 4.50 à 5.00. L. Haver f 3.50 à 4.00. Witte Boonen f 14.00. Duivenb. f 9.00 Gr. Erwten f 12.50 à 14.00. Wikken f 8.00. Paardeb. f 9.00. Geele Erwten f 11.00 à 12.00. Graauwe Erwten f 11.00 à 12.00. Aardappelen f 2.60 à 3.00. Boter 90 à 110 centen het Ned. Pond.

ZUTPHEN, den 7 Februarij 1861.

N. Tarwe f 10.25 à 12.10. Rogge f 5.90 à 6.50. Boekweit f 7.25 à 7.65. Garst f 5.90 à 6.50. Haver f 3.90 à 4.50. Boter f 20.50 à 23.75. Aardappelen f 2.50 à 3.00.

DEVENTER, den 8 Februarij 1861.

Tarwe f 10.00 à 12.00. Rogge f 6.00 à 6.75. Boekweit f 6.50 à 8.00. Garst f 5.00 à 6.00. Haver f 3.50 à 4.50. Boter le soort f 23.00 à 24.50. 2e soort f 19.50. 3e soort f 18.00.

DOESBORGH, den 9 Februarij 1861.

Tarwe f 9.25 à 12.00. Rogge f 6.40 à 6.75. Boekweit f 7.10 à 7.75. Garst f 6.30 à 6.60. Haver f 3.25 à 4.10. Aardappelen f 2.90 à 3.40. Boter 92 à 98 centen het Ned. Pond.

DOETINCHEM, den 7 Februarij 1861.

N. Tarwe f 00.00 à 00.00. Rogge f 6.10 à 6.50. Boekweit f 6.50 à 7.00. Aardappelen f 2.40 à 2.70. Boter 94 à 98 cent het Ned. Pond.

Gedrukt bij W. BECKING, te *Doesborgh*.